

SLOVENSKI NAROD

zahaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit vrst à Din 2., do 100 vrt à Din 2.50, od 100 do 300 vrt à Din 3., večji inserati petit vrt à Din 4.. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12., za inozemstvo Din 25.. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica štev. 5
Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR Strossmayerjeva 3b. — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon: št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 68. podružnica uprave: Kocanova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101. Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

Jevtićeva vlada padla

Po prvotni delni rekonstrukciji zaradi ostavke prosvetnega ministra, ki je bil izvoljen za predsednika Narodne skupščine, je g. Jevtić sinoči po kratki seji ministrskega sveta podal ostavko celotne vlade

Beograd, 21. februarja. r. Ker je bil prosvetni minister g. dr. Stevan Čiric izvoljen za predsednika Narodne skupščine je včeraj podal ostavko na svoj ministrski položaj. Njegova ostavka je bila sprejeta.

Prvo delna rekonstrukcija

Zaradi te ostavke je bila potrebna rekonstrukcija vlade, ki pa je bila izvršena le v ozkem krogu tako, da je bila deloma izpremenjena razdelitev resorov in v vlado ni vstopil noben nov človek. Pri tem konstrukciji je bil minister za socijalno politiko in narodno zdravje dr. Drago Marušič imenovan za prosvetnega ministra, za ministra socijalne politike in narodnega zdravja pa dosedanji minister brez portfelja dr. Avdo Hasanbegović.

Ukaz o tej rekonstrukciji vlade je bil objavljen včeraj popoldne.

nato pa ostavka cele vlade

Zvečer ob 20. je bilo izdano novinarjem naslednje službeno poročilo:

Po konstituiranju Narodne skupščine in po seji ministrskega sveta, ki se je vrnila danes (to je včeraj) ob 18., je predsednik vlade in zunanjji minister g. Bogoljub Jevtić podal ob 19.30 kraljevemu namestništvu ostavko celotne vlade, da bi se nudila kroni možnost za oceno celokupne parlamentarne situacije in izdajo primernih odločitev.

Ostavka vlade je bila sprejeta in bo sedanja vlada vrnila vladne posle do sestave nove vlade.

Ekspoze Lavala

Obširna pojasnila o zunanje-političnem položaju — Angleško-nemški pomorski sporazum je odvezal Francijo vseh omejitev v pomorskom oboroževanju

Pariz, 21. junija. r. Zunanji minister Laval je imel pred zunanjopolitičnim odborom poslanske zbornice obsežen eksponent o mednarodnem položaju in o svojem nedavnem posetu v Moskvi in Varšavi. O francosko-ruskem paktu je izjavil, da ni naperjen proti nobeni tretji državi, marveč naj tvori izhodišče za splošni evropski paket, česar sklenitet je odvisna samo od dobre volje Nemčije in Poljske.

Laval je nato omenil izjave Staljina v zaključnem komuniketu, ki je bil izdan v Moskvi o njegovih razgovorih z ruskimi državniki, po katerem nima Rusija nič proti temu, da Francija v toliki meri izgradi svojo narodno obrambo, da bo v vsakem pogledu zasigurana varnost Francije. Laval je naglasil, da je Staljin podal to izjavo popolnoma prostovoljno, da bi na ta način enkrat za vselej napravil konec čudnemu stanju, ki je zavladalo v Franciji zaradi tega, ker so komunisti vedno protestirali proti vsakemu ukrepu za povečanje in izboljšanje narodne brame. Na ta način je hotel Staljin podprtati važnost francoske oborožene sile, ki je sedaj dolžna v primeru kakršne napade priskočiti na pomoč Sovjetski Rusiji. Laval je govoril nato o italijansko-

abesinskem sporu in poudaril, da Italija nima interesa, da bi ta spor še poostriš. Francija je vedno pripravljena posredovati, da se prepreči izbruh sovražnosti. Glede rimskega sporazuma je izjavil, da ni bil sklenjen nikak dogovor, ki bi puščal Italiji in Abesiniji popolno svobodo akcije. Laval je prečital brzjavki abesinskega cesarja in abesinskega zunanjega ministra, ki se zahvaljuje Franciji za jeno stališče v italijansko-abesinskem konfliktu.

Glede angleško-nemškega pomorskega sporazuma je Laval prečital noto, ki jo je poslala francoska vlada angleški in v kateri izjavila, da se smatra po tem postopaju Anglie rešeno vseh obveznosti, ki jih je prevzela z drugimi dogovori in ki so natagli Franciji razne omejitve v pogledu pomorskega oboroževanja. Laval je izrecno izjavil, da je s tem podla tudi washingtonska pomorska pogoda, ki je urejevala razmerje pomorskih vojnih sil med Anglijo, Francijo, Ameriko in Japonsko. Francija smatra, da ima sedaj v pogledu pomorskega oboroževanja popolnoma svobodne roke in bo temu primerno tudi postopala.

Uvedba vojaške obveznosti v Abesiniji

Abesinija lahko postavi na fronto 800.000 mož in ima tudi dovolj modernega orožja za uspešno obrambo svojih meja

Addis Abeba, 21. junija. d. Abesinjska vlada je včeraj izdala zakon, s katerim se uvaja splošna vojaška obveznost v Abesiniji. Po tem zakonu se morajo brez razlike vsi moški, ki so star nad 16 let, podvrci obvezni vojaški vzgoji.

V poučenih krogih zatrjujejo, da mora Abesinija v primeru potrebe v najkrajšem času postaviti vojsko, ki bi štela do 800.000 mož. Abesinija ima tudi dovolj modernega orožja, da lahko vseh 800.000 svojih vojakov dobro oboroži za obrambo domovine proti vsakemu sovražniku. Od teh 800.000 mož je 20.000 dobro vzgojenih, moderno izvezbanih in najmodernejše opremljenih pešcev, 80.000 mož pa šteje abesinska konjenica, ki je izredno gibčna. Abesinska vlada utemeljuje uvedbo vojaške

obveznosti s potrebo državne obrambe sproči stalnih groženj in vedno večje mobilizacije v Italiji.

Nov incident

Addis Abeba, 21. junija. r. Včeraj je prišlo do incidenta, ki bo najbrže imel še diplomatske posledice. Ko se je včeraj prvi tajnik italijanskega poslaništva Mombelli s svojo soprogo mudil v kinu, je neki mladi oficir abesinskoga letalskega polka strgal italijansko zastavo z avtomobilom italijanskega poslaništva, ki je stal pred kinom. Nato je šel v garderobo in raztrgal še plasti gospa Mombellijevi, ki je bil okrašen s trakovi v barvah italijanske trobojnice. Oficirja so takoj arretirali in se bo moral zagovarjati pred sodiščem.

Zasedanje Male antante odgodeno za nedoločen čas

Ker je g. Bogoljub Jevtić, predsednik vlade in minister zunanjih zavodov podal ostavko svoje vlade, je takoj obvestil rumunskega zunanjega ministra g. Titulesca, naj v svojstvu predsednika stalnega sveta Male antante obvesti češkoslovaškega zunanjega ministra dr. Beneša, da se sestanek Male antante, ki je bil sklican za 22. t. m. v Beograd, ne more vršiti ni da se zaradi tega za nedoločen čas odgoditi.

Prve konzultacije na dvoru

Beograd, 21. junija. p. Ob priliku ostavke vlade, ki jo je predložil predsednik ministrskega sveta in zunanjega ministra g. Bogoljub Jevtić, in ki je bila sprejeta snoči ob 10.30, je Nj. kr. Vis. knez-namestnik sprejet v avdijenci predsednika Narodne skupščine Stevana Čirca, takoj nato pa predsednika senata dr. Ljubomirja Tomašića.

Seja poslanskega kluba g. Jevtića

Beograd, 21. junija. p. Jugoslovenski poslanski klub je imel dopoldne sejo, na kateri je zbrane poslanke obvestili g. Jevtić o ostavki vlade. Pojasnjeval jim je demisijo vlade kot naraven dogodek po konstituiranju Narodne skupščine, da bi moglo kraljevo namestništvo proučiti položaj in izdati svoje odločitve. Obenem je prosil narodne poslanke, naj ostanejo zbrani v Beogradu, da jih bo mogel proti obveščati o razvoju vladne krize.

Dr. Maček na poti v Beograd

Zagreb, 21. junija. r. Dr. Maček, ki je bil nosilec državne kandidatne liste združene opozicije, je doli odpotoval v Beograd.

Pravi cilji Nemčije

Senzacionalne izjave Hitlerjevega zaupnika, ki pojasnjuje pravo ozadje angleško-nemškega sporazuma

Pariz, 21. junija. r. Veliko pozornost v vsej francoski javnosti je vzbudil govor, ki ga je imel podpolkovnik von Arnim, eden izmed zaupnikov Hitlerja, pri nedavnem zborovanju na tehnični visoki šoli v Berlinu. Ta govor je šele sedaj prišel v javnost in ga v izvlečku objavljajo vsi francoski listi. Podpolkovnik Arnim je med drugim izjavil:

»Naš največji in najvažnejši cilj je ločiti Francijo in Anglijo, in Francijo kar najbolj izolirati. Na francosko-ruski pakt moramo odgovoriti z nemško-angleškim paktom. Odločilna bitka v bodočnosti se bo bila na Vzhodnem morju in je zaradi tega potrebno, da Nemčija potroži svojo mornarico v Vzhodnem konfliktu.«

Francoski listi navajajo ta govor v dokaz pravega ozadja angleško-nemškega pomorskega sporazuma in pozivajo vladu, naj se ne da varati in tolaziti s praznimi obljudbami Anglike.

„Afrika Afričanom!“

Bojazen Italije pred panafriskim pokretom, ki ga baje vodi abesinski cesar — Težave v italijanskih lukah

Rim, 21. junija. k. Pod naslovom »Africa for the Africans« poroča Stefani o tajnih društvinah črncev, ki imajo izključno namogo biti se proti belcem. Prve vesti o delovanju teh društiev je objavila italijanska geografska družba, ki pravi, da imajo za geslo »Afrika Afričanom«. V teh društvinah, ki jih je okrog 400, so tajno organizirani črni, ki se z vsemi sredstvi borijo proti Evropi in njeni civilizaciji. Prizadajo se do sedaj izogni vseh belcev iz Afrike. Duhovni voditelj te ksenofobne organizacije je baje abesinski cesar, ki jih moralno in materialno z vsemi sredstvi podpira. Organizacija je razširjena zlasti med afriškimi plemeni ob ravniku. Sedaj so njeni člani zapoeleni v prvi vrsti s tihotapstvom orožja v Abesinijo, ki ga prevažajo v Addis Abebo celo z Benguelle, pristanišča v portugalski Gvineji, ki je nad 5000 km oddaljeno od Aben-

nem morju. Ako ostane Poljska nevtralna, bo zadostovala ena sama divizija, da dokazemo, da je Klajpeda nemško ozemlje. Francija pripravlja pod krinko začite svoje varnosti skupno z Rusijo novo vojno proti Nemčiji. Nemčija poznata načrte in se ne bo da presenetiti. Francija je dedni sovražnik Nemčije in Nemčija bo mogla svoje načrte uresničiti še takrat, kadar bo Francija premagana in popolnoma uničena.«

Françoski listi navajajo ta govor v dokaz pravega ozadja angleško-nemškega pomorskega sporazuma in pozivajo vladu, naj se ne da varati in tolaziti s praznimi obljudbami Anglike.

janski parnik »Teverec z 800 pristaniščimi delavci. —

Lavalov uspeh v zbornici

Pariz, 21. junija. z. Laval je izvojel včeraj v poslanski zbornici zopet veliko zmago. Levo krilo radikalne frakcije je skovalo skupno z ekstremističnimi levicari izvazni debato o razpustu fašističnih organizacij. Laval je debato o tem odklonil in zagrozil, da bo zbornico takoj postal na počitnice. Pri glasovanju je zbornica s 325 proti 260 glasovom osvojila stališče Lavalja in mu s tem znova izrekla veliko zaupnico.

Začnite vsak dan z Odolovo zubo nego!

Borzna poročila.

LJUBJANSKA BORZA.
Deževje (z vsteto premijo 28.5 odstot.)
Amsterdam 2960.30 — 2974.90, Berlin 1752.05 — 1765.93, Bruselj 736.33 — 741.39, Curih 1424.22 — 1431.29, London 214.19 — 216.25, Newyork 4318.94 — 4356.26, Pariz 287.86 — 289.30, Praha 182.04 — 183.15, Trst 359.14 — 362.22, Avstrijski Šiling v privatnem kliningu 8.70 — 8.80.
INOZEMSKE BORZE.
Curih, 21. junija. Beograd 7.—, Pariz 20.2125, London 15.075, Newyork 305.75, Bruselj 51.75, Milan 25.265, Madrid 41.90, Amsterdam 207.85, Berlin 123.20, Dunaj 57.40, Praha 12.79, Varšava 57.75, Buka-rešta 3.06.

Vremenska napoved

Dunajska opoldanska vremenska napoved za soboto: Spremenljivo, počasna razjasnitve, porast temperature, nagnjene k nevihtam.

Ladislav Wolff:

32

BOGINJA DOBROTE

ROMAN

Zdrznila se je, kakor da jo je nekdo prebudil iz sna. — O čem razmišljam? Misliš sem: Izobrazba ni vse, biti moraš v prvi vrsti človek.

— No, ta je pa lepa. Take misli vam roje po glavi na vse zgodaj zjutraj, na teče! O ti nesrečno, mlado dekle!

— Mlado? Ne! Prastara sem, gospod Harland. Zdi se mi, da sem svoja lastna babica.

— Ah, menda bi radi slišali poklone, draga Ingelena. Pa naj bo. Pojdite, babica, in namažite si masia z medom na kruh.

Ingelena se je smejala, toda v srcu ji je šlo na jok.

— Po krivici se vam posmehujem. Ingelena, kajti prvič, ko sem sedel na terasi sam in zri za zahajajočim solncem, sem tudi jaz tako modroval. Misliš sem si: To, kar imenujemo srečo, je vendar samo telesno zadovoljstvo in zdravje! Vem, da je to preprosta misel, toda jaz sem skromen.

— Še preveč skromni ste, gospod Harland! Često govorite tako lepo in razumno, da vas skoraj zavidam.

— Nehajte, Ingelena, saj kar zardevam od sramu. Zdaj ste me spravili še bolj v zadrgo. Hotel sem vam povedati še nekaj važnejšega. Da, vse beseđenje o duševni sreči je neumnost, sem si misliš. Kaj mi pomaga še tako velika duševna sreča, če me pa mučijo recimo želodčni krči? Kaj mi odgovorite na to, gospodična učiteljica?

— Da imate prav, gospod Harland. Da imate sploh vedno prav.

— O, odobjavite me, draga Ingelena. S tem človekom se ne da nič opraviti, si mislite. Toda motite se, od vas se žečem še marsičesa naučiti.

Ingelena je odkimala z glavo. — Od mene se ne morete nicensar naučiti. Morda se bom jaz učila od vas, nikakor pa ne vi od mene.

— To ni res, — je odgovoril Harland resno. — Saj se neprestano učim od vas in že marsičesa sem se naučil. Marsikaj že motrim z vašimi očmi. Vsaka beseda, ki ste jo izgovorili, zapusti v meni korenine. — Kar se je zasmejal. — Pazite, da me s svojim svetovnim nazorom povsem ne zastrupite.

— Tega nočem, gospod Harland, — ga je zagotavljal Ingelena. — Tega nujakov nočem. Vi me sploh previšoko cene.

Pogledal ji je v obraz in molčal.

Po zajtrku sta odšla v hrib in sedla na solnce. Okrog njiju so stale stoke modrine, kakor začarane princese. — To je Celerina, mu je pokazala Ingelena z roko. — Tam leži Pontresina, to je Piz Cierva, za njim Piz Monterač, Piz Rosegg in dalje na desno Piz della Marga. — Ah, danes imava pa uro zemljepisa, — se je zasmehjal Harland dobrodošno. — Jaz pa sploh nisem pripravljen, gospodična učiteljica. Prosim, ponovite zgodbo s temi Pizi.

— Oprostite, gospod Harland, to naj ne bo pouk. Misliš sem, da vas utegnjo zanimati imena teh gora.

— Ne jezite se, dobra gospodična. Razumeti morate šalo.

Prijel jo je za roko in jo krepko stisnil. — Nasmehnite se zopet, prosim.

— Niti besedice ne črhnem več, ker se mi neprestano posmehujete.

— Kdo pravi to, Ingelena? Samo do zemljepisa nimam prav nobenega veselja. Sicer je pa tudi vseeno, kako se te gremu imenujejo. Glavno je, da tu stoje.

— Že zopet imate prav, — se je zasmehala, in mu stisnila roko. — Mi, Nemci, imamo učiteljevanje v krv.

— Učitelji me ne motijo. Nasprotno, celo rad jih imam. Zoperi so mi samo Nemci za okenci. To so prenesto pusti ljudje. Kaj si misli o sebi tak dečko, ko prodaja poštne znamke?

— Morda bi bila midva tudi taka, namesto tu na solnec v zatohih pisarnah za okenci.

— Ni izključeno, — je odgovoril, — taki ljudje so veliki revedi.

Zeknili se je v travo in zatisni oči, da bi mu solnce ne jemalo vida. — Še sim utripati srce zemlje, Ingelena.

— To je vaše lastno srce!

— Ne, srce zemlje!

Ni mu ugovarjala. Pogled je ubajal dol, ki po pestri travadi, lesketajoči se v vseh barvah. Ozračje je belo. V takih dneh bi morali vsi ljudje zapustiti tovarne in urade, je pomisli Ingelena, utaboriti bi se morali na cvetnih travnikih. To so prazne sanje, to je vedela, toda to je cilj, ki se človek lahko bori zanj, čeprav ga ni mogoče doseči: praznik solnca.

Iz vile je stopila služkinja in podčala gospodo k obedu.

Po obedu sta odšla Ingelena in Harland v cerkev sv. Petra in si ogledala pokopališče, kjer spi večno spanje mnogo Anglezar, ki so bila njih pijuca preslaba za življenje.

Tu je gotovo prijetnejše biti pokopan nego v Pizi, — je razmišljal Harland. — Zrak je bolj zdrav, a stolpi se dvigajo tu naravnost kvíšku, da se ti ni treba bati, da bi ti padli na nos. Vendar, Ingelena, pustiva mrtve. Midva, morda še živila.

Napotila sta se gori proti Alpetti in sedla na travo. Uživala sta krasen razgled.

— Ali ste utrujeni, gospod Harland?

— Niti najmanj. Mislim, da mi redki engandinski zrak koristi.

Prizgal si je cigareto in jo takoj vrzel proč. — Tu na svežem gorskem zraku mi kaja ne diši.

Ležal je z rokami pod glavo in zdi v nebo, ki se je zdelo, da diha. — Tako mi je, kakor da sem zapustil Berlin pred mnogimi meseci ali leti. Ali se tudi vam zdi tako, Ingelena?

— Da, tudi jaz imam tak občutek.

Kakšen je prav za prav Connny? Njegov glas ji je še vedno zvenel v usnih, toda njegovega obrazza se ta hip ni mogla spomniti. — Človek izgubi pojem časa, — je pomisliла in skušala prodreti pajokane, ki so ji zakrivali ženinovo podobo.

Harland je molčal, ker ni hotel povedati, da dojema čas kot strahoten, krun stroj, ki se mu v pravilnem taktu približuje, da mu prinese v danem trenutku pogubo. Ure so minevale, solnce se je hitro pomikalo po svoji poti, ves razvoj v prirodi je bil kakor divji ples.

— Treba se bo vrnil, gospod Harland, — je dejala Ingelena.

— Kaj je že zopet konec dneva? V šaljivem Harlandovem tonu je zvenela trpkost.

— Še dolgo ne, gospod Harland. Toda hladno postaja.

Svetli lasje na sencih so ji vihrali v večernem vetru. Počasi, utrujena od solnice, sta se vracala v dolino.

To je bil srečen dan, — je dejal Harland, ko sta sedela po večerji v udobnih naslanjačih pri prasketajoči peči. Veter je bil postal močnejši, da se je hišica kar stresla. Oknice so pod njegovim pritiskom stokala.

— Bojim se, da se bo vreme izprenilo, gospod Harland.

Tu se tudi deževnih dni ne bojim. Če ima človek kraj rad, prenese lahkotu tudi deževno vreme. Vse je odvisno od ljubezni.

— Ne jezite se, dobra gospodična. Razumeti morate šalo.

Prijel jo je za roko in jo krepko stisnil. — Nasmehnite se zopet, prosim.

— Niti besedice ne črhnem več, ker se mi neprestano posmehujete.

— Kdo pravi to, Ingelena? Samo do zemljepisa nimam prav nobenega veselja.

Sicer je pa tudi vseeno, kako se gremu imenujejo. Glavno je, da tu stoje.

— Že zopet imate prav, — se je zasmehala, in mu stisnila roko.

Mi, Nemci, imamo učiteljevanje v krv.

— Učitelji me ne motijo. Nasprotno,

celo rad jih imam. Zoperi so mi samo

Nemci za okenci. To so prenesto pusti ljudje. Kaj si misli o sebi tak dečko, ko prodaja poštne znamke?

— Morda bi bila midva tudi taka, namesto tu na solnec v zatohih pisarnah za okenci.

— Ni izključeno, — je odgovoril, — taki ljudje so veliki revedi.

Zeknili se je v travo in zatisni oči, da bi mu solnce ne jemalo vida. — Še sim utripati srce zemlje, Ingelena.

— To je vaše lastno srce!

— Ne, srce zemlje!

Ni mu ugovarjala. Pogled je ubajal dol, ki po pestri travadi, lesketajoči se v vseh barvah. Ozračje je belo. V takih dneh bi morali vsi ljudje zapustiti tovarne in urade, je pomisli Ingelena, utaboriti bi se morali na cvetnih travnikih. To so prazne sanje, to je vedela, toda to je cilj, ki se človek lahko bori zanj, čeprav ga ni mogoče doseči: praznik solnca.

Iz vile je stopila služkinja in podčala gospodo k obedu.

Po obedu sta odšla Ingelena in Harland v cerkev sv. Petra in si ogledala pokopališče, kjer spi večno spanje mnogo Anglezar, ki so bila njih pijuca preslaba za življenje.

Tu je gotovo prijetnejše biti pokopan nego v Pizi, — je razmišljal Harland.

— Zrak je bolj zdrav, a stolpi se dvigajo tu naravnost kvíšku, da se ti ni treba bati, da bi ti padli na nos. Vendar, Ingelena, pustiva mrtve. Midva, morda še živila.

Napotila sta se gori proti Alpetti in sedla na travo. Uživala sta krasen razgled.

Izdelovanje umetnega zlata

Polet inž. Dunikowski izdeluje res umetno zlato — Pred njegovo rehabilitacijo

že v starih časih so se ljudje mnogo trudili, da bi iznali umetno zlato, kar se pa seveda ni nikomur posrečilo. Na tisoče je bilo tako zvanih alkimistov, ki so si domišljali, da bodo izdelali umetno zlato, ali pa so na ta način sleparili svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridobiti umetno zlato, je prisluhnih ves svet. Tudi v 20. stoletju se je pojavilo več takih »znamjev«, izkazalo se je pa običajno, da so le navadni sleparji. Ko je pred nekaj leti poljski inženjer Jan pl. Dunikowski počkal, da se mu je posrečilo iz gotove vrste peska pridob